

ارتباط بین تعلل با ویژگی های شخصیتی معلمان ورزش شهر تهران

موسی کوشکی*^۱، افسانه روحانی^۲

۱- کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی شاهroud، شاهرود، ایران.

(نویسنده مسئول).

۲- دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی شاهroud، شاهرود، ایران.

*Email: (mosakoshki51@gmail.com)

چکیده

زمینه و هدف: تعلل به معنای به تأخیر انداختن انجام کار بدون هیچ دلیل موجه است، یکی از اصلی‌ترین عوامل اتلاف زمان در بین افراد و سازمان‌ها محسوب می‌شود هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه بین تعلل با ویژگی‌های شخصیتی معلمان ورزش شهر تهران است.

روش کار: پژوهش حاضر از نوع تحقیقات توصیفی است که از حیث هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش همبستگی است. ۱۲۰ معلم ورزش (۶۰ زن، ۶۰ مرد) به صورت نمونه گیری خوش ایی از مناطق شهر تهران انتخاب و به پرسشنامه تعلل ورزی و پرسشنامه شخصیتی نئو به صورت داوطلبانه پاسخ دادند. از آزمون کلوموگروف اسمیرنوف برای بررسی توزیع طبیعی و از آزمون رگرسیون چندگانه برای بررسی ارتباط بین تعلل با ویژگی‌های شخصیتی استفاده شد. کلیه تحلیل‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS نگارش بیست و یک و در سطح معنی داری ۵٪ انجام شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد تنها عامل، توافق پذیری (سازگاری) است ارتباط معنا داری با تعلل دارد. نتایج نشان می‌دهد که با افزایش سن تعلل نیز کم می‌شود و اما از نظر جنسیت خانم‌ها نسبت به آقایان در کارها تعلل کمتری دارند.

نتیجه‌گیری: تعلل ورزی دشمن سازمان و مانع رشد بهره‌وری و خلاقیت است. مدیران ورزش ضمن شناسایی معلمان ورزش سهل آنگار نسبت به برگزاری دوره‌های آموزشی روانشناختی درجهت کاهش و کنترل این مسئله اقدام نمایند. توجه به معلمان ورزش، ایجاد فضای باز ارتباطی و مشارکت دادن آنها در تصمیم گیری، امکان بروز خلاقیت را فراهم ساخته و کاهش تعلل را ایجاد خواهند کرد که ارتقاء عملکرد را سبب می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: تعلل، ویژگی شخصیتی، معلمان ورزش